

❦ זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר ❦

❦ בְּתַקֵּן מִזְמַר מִזְמַר הַיָּמִים לְ"צֶדֶק צָדִיק מִקֻּוּהָ שִׁדְחָה לְצַדִּיק מִסִּפְרֵי רַבְצֵנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" ❦

❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֲנֵחָ" שְׁעֵי יֹשִׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם י"ב נִיסָן:

סֵדֶר לְקוּטֵי מִזְמַר"ן הַיּוֹמִי:

וְכָל הַדְּבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, הֵם בְּבַחֲיַנַת הַעֲלָאת מִיַּיִן נוֹקְבִין כִּידוּעַ. שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁלוֹם, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב (יִשְׁעִיָּה נ"ז): "בּוֹרֵא נִיב שְׁפָתַיִם שְׁלוֹם". וְזֶה עֵקֶר תִּיקוֹן הַבְּרִיאָה, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבּוֹרֵא אֶת הַכֹּל". כִּי בְּשַׁעַת בְּרִיאָה נִפְלוּ עוֹלָמוֹת לְמַטָּה (עַל יְדֵי שְׁבִירַת כְּלִים כִּידוּעַ), וְהָעוֹלָמוֹת הֵן בְּחִינַת אוֹתִיּוֹת, וְנִתְפָּזְרוּ לְכַמָּה נִיצוּצוֹת. וְעַל־יְדֵי הַעֲלָאת מִיַּיִן נוֹקְבִין שֶׁל תוֹרָה וּתְפִלָּה, נַעֲשֶׂה צְרוּף מִהַנִּיצוּצוֹת וְהָאוֹתִיּוֹת, וְנַעֲשֶׂה עוֹלָם, וְזֶהוּ בְּחִינַת שְׁלוֹם, כִּי קִדְּם שְׁמֵכֵנִים אֱלוֹ הַנִּיצוּצוֹת וְהָאוֹתִיּוֹת תוֹךְ דְּבוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה, אֵינֶן לָהֶם שׁוֹם צְרוּף וְחִבּוּר, וְהֵם בְּבַחֲיַנַת שְׁבָרִים וּמַחֲלָקֶת, כִּי כָּל נִיצוּץ מִתְגַּבֵּר עַל חֵבְרוֹ. וְכַשְׁמֵכֵנִים אֵל הַדְּבוּר דְּקִדְשָׁה, הוּא מְצַרְפֵּם וּמַחְבְּרֵם, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת שְׁלוֹם. כִּי עַל־יְדֵי הַדְּבוּר דְּקִדְשָׁה שֶׁל תוֹרָה וּתְפִלָּה, נַעֲשֶׂה הַעֲלָאת מִיַּיִן נוֹקְבִין, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נַעֲשֶׂה שְׁלוֹם כַּנ"ל, שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִתְתַּקְּנִין וְנִתְחַדְּשִׁין כָּל הָעוֹלָמוֹת הַנְּפוּלִין, וְנִחְשָׁב כְּאִלוֹ בְּרָאֵן מַחְדָּשׁ.

וְזֶהוּ מֵה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבָרְכָה (הַקְּדָמַת הַזִּיכָר דָּף ה'): "וְלֹא־אָמַר לְצִיּוֹן עַמִּי אֲתָה", 'אֵל תִּקְרֵי עַמִּי אֲלֵא עַמִּי בְּשִׁתְּפִי, מָה אָנֹּךָ בּוֹרֵא שָׁמַיִם וָאָרֶץ בְּמַלּוּלִי, אֲפָ אֲתָה כֵּן' וְכוּ'. כִּי בּוֹדָאי הוּא בּוֹרֵא שָׁמַיִם וָאָרֶץ בְּדְבוּרֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה, כִּי חוֹזֵר וּמַחְדָּשׁ וּמְתַקֵּן הָעוֹלָמוֹת הַנְּפוּלִין כַּנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת (וַיִּקְרָא כ"ו): "וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאָרֶץ", כִּי מִהָאֲרָצִיּוֹת נִתְעַלִּין הַנִּיצוּצוֹת, וְנַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, שֶׁזֶהוּ עֵקֶר תִּיקוֹן הַבְּרִיאָה כַּנ"ל. עַל כֵּן צְרִיכִין לְדַבֵּר רַק

דְּבוּרִים קְדוּשִׁים, וְלֹא דְבָרִים אַחֲרִים. כִּדִּי לְהַעֲלוֹת הַנִּיצוּצוֹת
הַנִּ"ל, לְתַקֵּן כָּל הָעוֹלָמוֹת.

כִּי עֵקֶר הַדְּבָרִים הַיְתָה עַל־יְדֵי הַדְּבוּר, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים ל"ג):
 "בְּדַבַּר ה' שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ". וְעַל־יְדֵי הַשְּׂבִירָה נִפְּלוּ נִיצוּצוֹת
 בְּכָל הַדְּבָרִים, בְּמֵאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה וּבְמִלְבוּשׁ, וּבְכָל הַתַּעֲנוּגִים
 שֶׁבְּעוֹלָם. כִּי הַתַּעֲנוּג שֶׁיֵּשׁ בְּהַדְּבָר שְׂאוֹכֵל וְשׁוֹתֶה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה,
 הוּא מֵהַנִּיצוּצוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְשָׁם, וְהַנִּיצוּצוֹת הֵם אוֹתִיּוֹת כַּנִּ"ל. וְקִדְּם
 שְׁמוּצִיָּאם אֶל הַדְּבוּר, הֵם בְּבַחֲיַנַּת דָּם, שֶׁהוּא בְּחִינַת נֶפֶשׁ, כְּמוֹ
 שְׁכָתוּב (וַיִּקְרָא י"ז): "כִּי נֶפֶשׁ כָּל בֶּשָׂר דָּמוֹ בְּנִפְשׁוֹ הוּא". וְכִשְׁמוּצִיָּאם
 עַל־יְדֵי הַדְּבוּר, זֶהוּ בְּחִינַת (שִׁיר הַשִּׁירִים ה): "נֶפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ".
 וְאִז מֵעֵלָה הַנִּיצוּצוֹת וּמִחֲבָרָם יַחַד, וְעוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם. וְזֶהוּ
 שְׂאֵמָרְנוּ לְמַעְלָה, שְׁעַל־יְדֵי הַדְּמִים שֶׁלֹּא עֶבֶד בָּהֶם אֶת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ, מִזֶּה בָּא נִצְחוֹן וּמַחְלָקֶת. כִּי עֵקֶר הַנִּצְחוֹן וְהַמַּחְלָקֶת, הוּא
 מְבַחֲיַנַּת הַנִּיצוּצוֹת הַנִּפְּוֹלִין הַנִּ"ל, קִדְּם שְׂמִחֲבָרָם וּמִתְקַנָּם, שְׂאִז
 הֵם בְּבַחֲיַנַּת מַחְלוּקֶת כַּנִּ"ל, וְאִזִּי הֵם בְּחִינַת דְּמִים כַּנִּ"ל. וְעַל כֵּן
 צָרִיךְ לְעַבֵּד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל הַטְּפִי דָם שֶׁנִּמְצָאִים בוֹ, דְּהִינוּ
 שְׂיִדְבֵּר הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, עַד שִׁיְהִיָּה נִעֲשֶׂה מְכָל הַדְּמִים,
 דְּבוּרִים שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה. כִּי הַדְּבוּר הוּא מֵהַנֶּפֶשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת
 דְּמִים כַּנִּ"ל. וְאִזִּי מְבַטֵּל כָּל הַנִּצְחוֹן וְהַמַּחְלָקֶת הַנִּמְשָׁךְ מֵהַנִּיצוּצוֹת
 הַנִּפְּוֹלִין הַנִּ"ל, שֶׁהֵם הֵם בְּחִינַת הַדְּמִים שֶׁעַדִּין לֹא עֶבֶד בָּהֶם אֶת
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כַּנִּ"ל:

וּבְחִינָה זֹאת שֶׁל בְּרוּר הַנִּיצוּצוֹת, נִעֲשֶׂה בְּכָל יוֹם עַד בִּיאַת
 הַמָּשִׁיחַ, עַד שִׁיְתְּקִים (זְכָרְיָה י"ד): "וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם
 הַהוּא עַל הַר הַזֵּיתִים" (כְּמוּבָא בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל). כִּי עֵקֶר תְּקוּן
 הַנִּיצוּצוֹת, הוּא בְּבַחֲיַנַּת רַגְלָין (כְּמִבְּאָר בְּמָקוֹם אַחֵר). כִּי תּוֹרָה

זֶה הַדָּבָר וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקמב - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ו" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וּתְפִלָּה הֵם בְּחִינַת עֲמִידָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת רַגְלִין. 'תּוֹרָה', כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים ה'): "וְאַתָּה פֹה עֹמֵד עִמָּדִי". וּכְתִיב (שְׁמוֹת י"ט): "וַיִּתְּיָצְבוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר". 'וּתְפִלָּה', כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים ק"ו): "וַיַּעֲמֵד פִּינְחָס וַיִּפְלֹל". וְזֶה בְּחִינַת (שָׁם פ"ה): "צֶדֶק לְפָנָיו יִהְיֶה", 'צֶדֶק', הוּא בְּחִינַת הַדְּבָר שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (שָׁם נ"ח): "צֶדֶק תִּדְבְּרוּן". עַל-יְדֵי-זֶה נִתְתַּקְּנִין הַרְגְּלִין, בְּבְחִינַת: "צֶדֶק לְפָנָיו יִהְיֶה". וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְבְּחִינַת: "וַעֲמָדוֹ רַגְלָיו בַּיּוֹם הַהוּא" וְכוּ', (וְזֶה בְּחִינַת שׁוֹתָא דִּינוֹקָא וְכוּ' עֵין לְעִיל, זֶה אֵינִי מִבֵּין כָּלֵל).

כִּי קָדַם הַתְּקוּן, דְּהֵינּוּ קָדַם שְׁמוּצִיא הַנִּיצוּצוֹת אֶל הַדְּבָר דְּקִדְשָׁה, אֲזִי הֵם בְּבְחִינַת: "צוֹלַע עַל יָרְכוּ" (בְּרֵאשִׁית ל"ב), שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּגָם הַרְגְּלִין. וְאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁמוּצִיאֵם אֶל הַדְּבָר, וּבּוֹנֶה מֵהֶם דְּבָר דְּקִדְשָׁה, זֶהוּ בְּחִינַת (שָׁם ב'): "וַיִּבֶן אֶת הַצֹּלַע", שְׁמַתְקִין בְּחִינַת צוֹלַע עַל יָרְכוּ. וְזֶהוּ בְּחִינַת (מְגִלָּה כ"ב): 'לֹא הִטִּיחַ דְּבָרִים כְּלָפִי מֵעַלָּה וְאַטְלַע', זֶה בְּחִינַת 'צוֹלַע עַל יָרְכוּ'. כִּי מִחֲמַת שְׁפָגַם בְּהַדְּבָר, עַל כֵּן אֲטַלַּע. כִּי נִשְׂאָר בְּבְחִינַת 'צוֹלַע עַל יָרְכוּ', שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּגָם הַדְּבָר כַּנִּלְוֹ:

וְצָרִיכִין לְדַבֵּר בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה, עַד שֶׁיִּהְיֶה הַגּוֹף בְּטָל וְאַפְס. וְזֶהוּ בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית ב'): "וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד", שֶׁיִּהְיֶה הַגּוֹף אֶחָד עִם הַדְּבָר. (שֶׁהוּא בְּחִינַת חֲוָה, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים י"ט): "וְלִילָה לְלִילָה יַחְוָה" כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר (לְעִיל בְּסִי יט אֹת ג', וּבְלִקוּ"ת סִי פב) שֶׁהִיא בְּחִינַת הַצֹּלַע הַנִּלְוֹ, בְּחִינַת: "וַיִּבֶן אֶת הַצֹּלַע", שֶׁעַל זֶה נֶאֱמָר: "וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד") דְּהֵינּוּ, שֶׁיִּתְבַּטַּל הַגּוֹף לְגַמְרֵי כְּאִין וְכֵאֶפֶס עַל-יְדֵי דְּבִוְרֵי תּוֹרָה וּתְפִלָּה. וְלָבוֹא לָזֶה, לְבַטַּל הַגּוֹף לְגַמְרֵי, הוּא עַל-יְדֵי יְרָאָה, כְּמוֹ שֶׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל (בְּבֵא בְּתָרָא דָּף י'): 'גּוֹף קָשָׁה פִּחַד שׁוֹבְרוֹ', וּפִחַד הוּא בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית ל"א): "פִּחַד

יִצְחָק, דְּהֵינּוּ יִרְאֶה:

וְזֶה פְּרוּשׁ הַפָּסוּק יְבָרְכֵנוּ אֱלֹקִים, זֶה בְּחִינַת שְׁלוֹם, כִּי לֹא מָצָא הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי מִחֲזִיק בְּרָכָה אֶלָּא הַשְּׁלוֹם. וַיִּירָאוּ אֹתוֹ, הֵינּוּ יִרְאֶה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְּבַטַּל הַגּוֹף לְגַמְרֵי, עַל-יְדֵי דְבוּרֵי תוֹרָה וְתַפְלָה כַּנ"ל. וְזֶהוּ כָּל אַפְסֵי אֲרֶץ, הֵינּוּ שְׁכַל הָאֲרָצִיּוֹת נַעֲשִׂים אָפֶס וְאִין, כִּי נִתְּבַטַּלִּין לְגַמְרֵי כַּנ"ל. אַזֵּי זוֹכִין לְבְּרָכָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁלוֹם, בְּחִינַת 'יְבָרְכֵנוּ אֱלֹקִים' וְכַנ"ל. וּבְתוֹרָה וְתַפְלָה יֵשׁ שְׁנֵי גּוּנִים מִחֲשֻׁבָּה וְצִעָקָה וְכוּ', גַּם זֶה לֹא הִבְנַתִּי כְּלָל):

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַוְהַר"ן הַשְּׁמֵי:

ב עַל-יְדֵי דְבוּרֵי תוֹרָה וְתַפְלָה מֵעַלִּין כָּל הַנְּצוּצוֹת הַנְּפוּלִים וְנִתְקַנִּים וְנִתְחַדְּשִׁים כָּל הָעוֹלָמוֹת הַנְּפוּלִים וְנִחְשָׁב כְּאִלוֹ בְּרָא שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכָל הָעוֹלָמוֹת מִחֲדָשׁ. עַל כֵּן צָרִיכִין לְדַבֵּר רַק דְבוּרִים קְדוּשִׁים וְלֹא דְבוּרִים אַחֲרִים כִּדֵּי לְהַעֲלוֹת הַנְּיֻצוּצוֹת לְתֵקֵן כָּל הָעוֹלָמוֹת וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְקַרֵּב בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ:

ג צָרִיכִים לְדַבֵּר הַרְבֵּה בְּתוֹרָה וְתַפְלָה עַד שִׁיחֶיָּה הַגּוֹף בְּטַל לְגַמְרֵי כְּאִין וְכְּאָפֶס. וְזֶה זוֹכִין עַל-יְדֵי מִדַּת הִירְאָה וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה לְשְׁלוֹם וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁכִים כָּל הַבְּרָכוֹת:

סֵדֶר תֵּיטֵי מַוְהַר"ן הַשְּׁמֵי:

תקמו (קג) דְּבַר לְעַנִּין מְלַחְמוֹת הַמְּלָכִים שֶׁנִּלְחָמִים אַחַד בְּחֵבֶרוֹ עַל אֵיזָה נְצַחֻן וְשׁוֹפְכִין דָּם הַרְבֵּה בְּחַנָּם וְכוּ'. וְאָמַר שְׁכַבְרָה נִתְּבַטַּלוּ כַּמָּה שְׁטוּתִים מִן הָעוֹלָם מֵה שֶׁהָיוּ תוֹעִים וְנְבוֹכִים בְּדוֹרוֹת הָרֵאשׁוֹנִים, [כְּגוֹן עַנְיֵי עֲבוֹדוֹת זָרוֹת שֶׁהָיוּ שׁוֹחֲטִים בְּנִיחָם לְמַלְךְ וְכוּיָצֵא, עַנְיֵי שְׁטוּתִים הַרְבֵּה שֶׁהָיוּ בְּדוֹרוֹת הָרֵאשׁוֹנִים] וְעַכְשָׁו נִתְּבַטַּלוּ הַרְבֵּה שְׁטוּתִים. וְעַדִּין טָעוּת זֶה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקמד - צמר מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ומבוכה זו של מלחמות לא נתבטלו. והיה מתלוצץ מן חכמיהם
ואמר בלשון ליצנות שהם חכמים גדולים וחושבים וחוקרים
בחכמתם איך לעשות כלי זין נפלא שיוכל להרג אלפים נפשות
בפעם אחת. וכי יש שטות יותר מזה לאבד ולהרג נפשות רבות
בחנם:

תקמו (קד) בעת שהיתה השרפה פה פעם אחת בשבת ופעם
אחת ביום הכפורים, היה רצונו שנקל מאד בענין הצלת ממונו
ולבלי להחמיר בזה כלל (פשוט דרצונו לומר באפן המתר עלפי דין בלי
חמרות יתרות). ואחר יום-כפור דבר מזה ואמר שיש כמה שו"ת
[שאלות ותשובות] שמקלין ומתירין הרבה בזה. ואמר שאין
ראוי להחמיר בענין כזה. ואמר זה אני יודע מכבר שיש אנשים
שבשביל חמרא אחת מבטלין הרבה מאד מעבודת השם כמעט
הכל. כי הלא כמה האדם מיגע עצמו בשביל חפציו וממונו,
ונוסע לדרכים ומבטל עצמו הרבה מתורה ותפלה ועבודת השם
ימים הרבה בשביל להרויח ממון, ואחר-כך בשביל חמרא אחת
יאבד הכל חם ושלום, ויצטרך שנית לבטל עצמו הרבה.

ואמר על עצמו שכשהוא מוליך ממון אצלו בדרך, הוא מדקדק
מאד לגנוזו יפה בפקד שלו בתוך בית יד פנגד לבו, ושלא יהיה
בו שום קרע ונקב. ואף-על-פי-כן בכל עת שהוא בדרך הוא
ממשמש בכיסו בכל שעה אם יש אצלו הממון. ובכל עת שנזדמן
שאחד מאנשי-שלומו נאבד אצלו איזה סך ממון בדרך, והיו
באים בקבלנא לפניו, היה מבזה ומוכיח אותו מאד על-זה על
שלא נזדרז בשמירתו יפה:

תקמה (קה) פעם אחת אמר לי כשהייתי עומד לבד לפניו, אליהו
מלא לבו וקרא להקדוש-ברוך-הוא עלת כל העלות וסבת כל

הסבות, ואמר בלשון אשכנז בזה הלשון שהוא דער ווייגעניש.
ואיני יודע פרושו של דבר היטב.

תקמט (קו) ספרו לי שפעם אחת דבר הרבה מהפסוק אמת קנה
ואל תמכר, והקשה שהפסוק מזהיר לבלי למכר אם כן ממי יקנה,
ואיך יתכן שהפסוק מזהיר תחלה אמת קנה לקנות האמת
ואחר כך מזהיר ואל תמכר ששום אדם לא ימכר אם כן ממי
יקנה, ודבר הרבה מזה אך לא זכיתי לשמע הענין:

תקנ (קז) שמעתי בשמו שאמר שכשחוזרין השקר שתי פעמים
נעשה אמת, כלומר שנעשה אצלו כאמת על ידי שחזר הדברים
של שקר שתי פעמים. גם אמר שיש אחד ששוכב על מפתו
ובודה מלבו דבר שקר על חברו שחברו דבר עליו או עשה לו
שלא כהגן להכעיסו וכיוצא בזה, ומתחיל להתרגז על זה ובוער
בעסו על חברו ונתמלא רגז עליו חנם על לא דבר, כי הוא בעצמו
חשב ובדה זאת על חברו ובאמת חברו נקי מזה לגמרי:

תקנא (קח) פעם אחת דבר מענין תפלת הצדיקים האמתיים
שלפעמים אין פועלים בתפלתם, כי זמנין דשמע וזמנין דלא
שמע כמבאר בזהר הקדוש:

סדר לקוטי עצות הימני:

ג מה שהכלה שולחת להחתן, יש על זה טעם גדול על פי תורת
אמת, וכן מה שצועקים 'שבת', ואומרים מלי דבדיחותא, שקורין
'גראמין', הכל שיך להתנה על פי האמת (עי' ליקו"מ סי' מט בסופו).
ועין עוד במקום אחר מענין כל הדברים שעושין על התנה מה
שמכסין הכלה וכו', ומה שזורקין על החתן 'האפין', ומה שהחתן
דורש ופוסקין לו הדרשה, ונותנין לו מתנות לדרשה, וכן מה
שהבדחנים עצמן וכו' הכל מאת ה', ומבארים שם על

זֶה זֶה וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקמו' - צמח מנהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

זֶה טַעְמִים נִפְלְאִים, וְאִין כָּאן מְקוֹם לְבַאֲרָם (ע"י שיחות הר"ן סי' פו).
ד על ידי הלל והודאה להשם יתברך, ועל ידי למווד הלכות, זוכין למצא זונגם האמתי של כל הצריכים למצא זונגם (שם ח"ב סי' ב).
ה על ידי פגם הברית קשה למצא זונגו. וכונת אלול תקון לזה (שם פ"ז).

ו מי שאינו יכול למצא את זונגו, התקון לזה, שישתדל לשמע
חדושי תורה מבעל דעת (שם פ"ט).

ז בזה שמשברין כלי חרם בשעת השדוף, בזה מרמזין להאדם ומזכירין אותו שיש גיהנם, למען יזכר בזה ולא יהיה פרוך אחר תאותו, ויקדש עצמו בזונגו כראוי. גם מרמזין לו, שבאם היא אשה רעה, אל יבגד בה ולא יגרשנה, כי על ידיה אינו רואה פני גיהנם, כי צריך לזהר מאד שלא לגרש את אשתו (שם סימן צ; ועין עוד משבירת כלי חרם בלקוטי מוהר"ן, חלק א, בסימן ס, אות ח, ובסימן רסה).

חצות

לסדר תקון חצות

א על ידי קימת חצות לילה לעסק בתורה ותפלה והתבודדות, על ידי זה זוכין לברר הטוב מן הרע, ולהמשיך על עצמו הזכרון האמתי לזכר תמיד תכליתו וסופו הנצחי ולאדבקא מחשבתה תמיד בעלמא דאתי, ולהסתפל על כל מה שהשם יתברך מסבב ומגלגל עמו בכל יום, שהכל באשר לכל הוא כדי לרמוז בו רמזים בכל עת להתקרב אליו, שזה עקר התכלית הטוב האמתי ועקר קיום האדם בזה העולם מספר ימי חייו הבלו, וכל מה שנעשה עמו בכל יום, הכל הוא בשביל זה לבד (ליקו"מ סי' נד).

סדר ספורי מעשיות הימיני:

אחר־כך הציצה המלכה וראתה אחד, ששוכב בזוית והכירה אותו ועמדה מכסאה והלכה לשם ונגעה בו ושאלה אותו: האתה מכיר אותי? והשיב לה: הן, אני מכיר אותך; את היא הבת מלך שנאבדה ושאל אותה: האידך באת לכאן? והשיבה: באשר שאבתי המלך נזרק מפיו דבור הנ"ל, וכאן, המקום הזה, הוא לא טוב וספר לה, שאביה מצטער מאד ושהוא מבקשה כמה שנים ושאל אותה: איך אני יכול להוציא אותך? ואמרה לו שאי אפשר לך להוציא אותי כי אם כשתהיה בוחר לך מקום ותהיה יושב שם שנה אחת, וכל השנה תתגעגע אחרי להוציא אותי, ובכל זמן שיהיה לך פנאי, תהיה רק מתגעגע ומבקש ומצפה להוציא אותי ותהיה מתענה, וביום האחרון מהשנה תהיה מתענה ולא תישן כל המעת לעת והלך ועשה כן.

ובסוף השנה ביום האחרון היתה מתענה, ולא היתה ישן ועמד והלך לשם והיתה רואה אילן, ועליו גדלים תפוחים נאים מאד והיתה מתאנה לעיניו מאד, ועמד ואכל משם, ותכף שאכל התפוח, נפל וחטפו שנה, והיתה ישן זמן מרבה מאד והיתה המשרת מנער אותו, ולא היתה נעור כלל אחר־כך הקיץ משנתו ושאל להמשרת: היכן אני בעולם? וספר לו המעשה (הינו המשרת ספר להשני למלך המעשה ואמר לו) שאתה ישן זמן מרבה מאד זה כמה שנים, ואני הייתי מתפרנס מהפרות והיתה מצער עצמו מאד והלך לשם ומצא אותה והיתה מצטערת לפניו מאד, כי אלו באת באותו היום, היית מוציא אותי מכאן, ובשביל יום אחד אבדת אמנם שלא לאכל הוא דבר קשה מאד, בפרט ביום האחרון, אז מתגבר היצר הרע מאד (הינו שהבת מלך אמרה לו, שעתה תקל עליי האזנה ולא יהיה מזהר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקמח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

שלא לאכל, פי הוא דבר קשה לעמוד בו וכו') בְּכֵן תָּשׁוּב לְבַחַר לָךְ מְקוֹם, וְתֵשֵׁב גַּם־כֵּן שָׁנָה, כַּנִּל, וּבִיּוֹם הָאֲחֵרוֹן תִּהְיֶה רֵשָׁאִי לְאָכֵל, רַק שְׁלֹא תִישָׁן וְלֹא תִשְׁתֶּה יַיִן כִּי־י שְׁלֹא תִישָׁן, כִּי הֶעֱקַר הוּא הַשָּׁנָה וְהִלֵּךְ וְעָשָׂה כֵן.

סֵדֶר שְׁלֹתוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

סימן שמג (א) קטן אוכל נבילות אין ב"ד מצווין להפרישו אבל אביו מצווה לגעור בו ולהפרישו (מאיסור דאורייתא) ולהאכילו בידיים אסור אפילו דברים שאסורים מדברי סופרים וכן אסור להרגילו בחילול שבת ומועד ואפילו בדברים שהם משום שבות: הגה ויש אומרים דכל זה בקטן דלא הגיע לחינוך אבל הגיע לחינוך צריכים להפרישו (תוספות פרק כ"ב) ויש אומרים דלא שייך חינוך לבית דין אלא לאב בלבד (ב"י) וקטן שהכה לאביו או עבר שאר עבירות בקטנותו אע"פ שא"צ תשובה כשהגדיל מכל מקום טוב לו שיקבל על עצמו איזה דבר לתשובה ולכפרה אע"פ שעבר קודם שנעשה בר עונשין (פסקי מהרא"י סימן ס"ב):

סימן שדמ (א) ההולך במדבר ואינו יודע מתי הוא שבת מונה שבעה ימים מיום שנתן אל לבו שכחתו ומקדש השביעי בקידוש והבדלה ואם יש לו ממה להתפרנס אסור לו לעשות מלאכה כלל עד שיכלה מה שיש לו ואז יעשה מלאכה בכל יום אפילו ביום שמקדש בו כדי פרנסתו מצומצמת ומותר לילך בו בכל יום אפילו ביום שמקדש בו: (ב) היה יודע מנין יום שיצא בו כגון שיודע שהיום יום רביעי או יום חמישי ליציאתו אבל אינו יודע באיזה יום באיזו יום יצא מותר לעשות מלאכה כל מה שירצה ביום שמיני ליציאתו שביום כזה יצא מביתו דבודאי לא יצא בשבת וכן ביום ט"ו וביום כ"ב וכן לעולם:

סימן שמה (א) ארבע רשויות לשבת רשות היחיד ורשות

הרבים וזרמלית (פי' רך מל לא לח ולא יבש אלא בינוני הכא

נמי לא רשות היחיד שאין לו מחיצות ולא רשות הרבים שאינו דומה לדגלי מדבר דלאו

להלוכא דרבים עבידא. רש"י) ומקום פטור: (ב) איזה רשות היחיד מקום

המוקף מחיצות גבוהים עשרה טפחים ויש בו ד' טפחים על ד'

טפחים או יותר וכן חריץ עמוק עשרה ורחב ארבעה על ארבעה

וכן תל גבוה עשרה ורחב ארבעה על ארבעה: הגה י"א דבעינן

באלו ארבעה על ארבעה הן ואלכסונן וכמו שיתבאר לקמן סימן שמ"ט

(הגהות אשירי פ"ק דשבת ותוס' עירובין דף נ"א): (ג) כתלים המקיפים רשות

היחיד על גביהם רשות היחיד אפילו אינם רחבים ד': (ד) חורים

שבכתלי רשות היחיד שכלפי רשות היחיד הם רשות היחיד: הגה

ואם הם כלפי חוץ ואינם עוברים כלפי פנים נדונין לפי גבהן ורחבן כמו

שיתבאר סימן זה סעיף י"ג (ב"י בשם הרשב"א והמגיד): (ה) אויר רשות

היחיד הוא רשות היחיד עד לרקיע: (ו) אפילו כלי כגון תיבה או

מגדל או כוורת אם יש בו לרבע ארבעה על ארבעה והוא גבוה

עשרה הוי רשות היחיד: (ז) איזה רה"ר רחובות ושווקים הרחבים

י"ו אמה ואינם מקורים ואין להם חומה ואפילו יש להם חומה אם

הם מפולשים משער לשער (ואין דלתותיו נעולות בלילה) (טור) הוי רשות

הרבים ויש אומרים שכל שאין ששים רבוא עוברים בו בכל יום

אינו רשות הרבים: (ח) מבואות הרחבים י"ו אמה ומתקצרין

בקצתן ואין בהם י"ו אמה י"א שאם ארכן לאורך ר"ה הרי הן

רשות הרבים: (ט) מבואות הרחבים י"ג אמות ושליש ושני

ראשיהם מפולשים לר"ה שהוא לרשות הרבים שהוא רחב י"ו יש

אומרים שהוא רשות הרבים:

זֶה הַחֶסֶד מִלְּפָנֶיךָ יְיָ וְזֶה הַיִּשְׁרָאֵל הַיְחִידִי תִּקְוַת לְבָבִי

ב'תתקנ' ז'צ"ל "צדק צדקוה שד"ך צדד מוספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" ז'צ"ל
ז'צ"ל "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ז'צ"ל

סדר לְקוּטֵי תַפְלֹת הַיּוֹפְיִ:

תתקסה: ותזכני ברחמיך הרבים ליראה שלמה מפניך תמיד, ותמשיך ותשפיע בלבי יראה ובושה ופחד ואימה גדולה מפניך תמיד, עד אשר יתבטל הגוף לגמרי כאין ואפס המחלט על ידי עצם היראה הגדולה שתשפיע בלבי ובפרט בעת עסקי בדבורי תורה ותפלה שלא אשמע אז את הגוף כלל, רק את הדבורים הקדושים של תורה ותפלה, ויתבטל הגוף לגמרי לגבי הדבורים הקדושים של תורה ותפלה ועל ידי זה אזכה לברר וללקט ולהעלות ולצרף כל האותיות והניצוצות שנפלו למטה בבחינת שבירי כלים, על ידי עוונותי וחסאי ופשעי העצומים בגלגול זה ובגלגול אחר, אשר הם גורמים מחלקת וקשיות ובלבולים ומניעות מעבודתך הקדושה ומהם באים כל התאוות שבעולם והכל אזכה לברר ולהעלות לשמך הגדול והקדוש, ולצרפם ולחברם ולבנות מהם בנינים ועולמות דקדושה ותתן לי כח ברחמיך הרבים להעלות את כל הניצוצין הנפולין אליך בבחינת העלאת מ"נ ועל ידי זה יהיה נעשה יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה ועל ידי זה יהיה נמשך שלום גדול ונפלא למעלה ולמטה בכל העולמות כלם, ויתבטל כל מיני נצחון דסטרא אחרא וקנאה ושנאה וקנטור ומחלקת ממני ומכל ישראל ובני עולם, רק יהיה אהבה ושלום גדול בין כל עמך ישראל, ובין כל הנבראים והנוצרים והנעשים שבכל העולמות כלם ועל ידי זה תמשיך ותשפיע ברכה גדולה לנו ולכל ישראל ולכל העולמות כלם, ותמהר ותחיש לגאלינו, ותקים אותנו מנפלתנו, ותעלה ותקים את כל בחינת הרגליון אשר ירדו למטה בעוונותינו, עזב תעזב והקם תקים על סלע רגלי ותכונן אשורי, ויקים מהרה

מִקְרָא שְׁכַתּוֹב: "וְעָמְדוּ רַגְלֵי בַיּוֹם הַזֶּה עַל הַר הַזֵּיתִים" וְתוֹלִיכֵנוּ
 מִהָרָה קוֹמְמִיּוֹת לְאַרְצֵנוּ, וְתִבְנֶה בַּיִת קִדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ וְשֵׁם
 נִעֲבָדְךָ בִּירְאָה כִּימֵי עוֹלָם וְכִשְׁנַיִם קְדָמוֹנִיּוֹת:

תִּתְקַסּוּ: מִלֵּא רַחֲמִים מִלֵּא מִשְׁאַלּוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, כִּי צָרְכֵינוּ
 מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד, וְדַעְתֵּנוּ קִצְרָה לְבָאֵר וְאַתָּה בּוֹחֵן לְבוֹת וְכִלְיוֹת,
 וְלִפְנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלוּמוֹת לֵב וְאַתָּה יוֹדֵעַ שְׁבִפְנֵימִיּוֹת לִבֵּנוּ אָנוּ
 מִשְׁתּוֹקְקִים מְאֹד לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת, וְאָנוּ מִתְגַּעְגְּעִים וּמְצַפִּים
 בְּכָל עֵת לְמִצְא פֶתַח תְּקוּהָ לָשׁוּב וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת עֲזָרְנוּ
 לְמַעַן שְׁמֶךָ, זַכְּנוּ לְכָל מַה שְׁבִקְשָׁנוּ מִלִּפְנֶיךָ "יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי פִי
 וְהִגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי", עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

תְּפִלָּה כֹּה תִתְקַסּוּ: וּמְיוֹסֵד ע"פ תּוֹרַה פ' אֶדוֹן הַשְׁלוֹם מִלֵּךְ
 שְׁהַשְׁלוֹם שְׁלוֹ, עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל עֲזָרְנוּ
 וְהוֹשִׁיעֵנוּ כְּלָנוּ, שְׁנִזְכֶּה תָּמִיד לְאַחֵז בְּמִדַּת הַשְׁלוֹם, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם
 גָּדוֹל בְּאַמֶּת בֵּין כָּל אָדָם לְחִבְרוֹ וּבֵין אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם
 מִחֲלוּקָת אֲפֵלוּ בֵּין כָּל בְּנֵי אָדָם, כִּי אַתָּה עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
 בְּמְרוֹמָךְ, וְאַתָּה מְחַבֵּר שְׁנֵי הַפָּכִים יַחַד, אֵשׁ וּמַיִם, וּבְנִפְלְאוֹתֶיךָ
 הָעֲצוּמִים אַתָּה עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, כֵּן תִּמְשִׁיךְ שְׁלוֹם גָּדוֹל עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, בְּאִפְסָן שִׁיתְחַבְּרוּ כָּל הַהִפְכִים יַחַד בְּשְׁלוֹם גָּדוֹל
 וּבְאַהֲבָה גְדוֹלָה וְיִכְלְלוּ כֻלָּם בְּדַעָה אַחַת וְלֵב אֶחָד לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
 וּלְתוֹרְתֶךָ בְּאַמֶּת, וְיַעֲשׂוּ כֻלָּם אֶגְדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב
 שְׁלָם, ה' שְׁלוֹם, בְּרַכְּנוּ בַשְׁלוֹם, וְעַל יְדֵי זֶה תִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ כָּל
 הַבְּרָכוֹת וְכָל הַהַשְׁפָּעוֹת וְכָל הַיְשׁוּעוֹת:

תִּתְקַסַּח: וְעֲזָרְנִי וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁאַזְכֶּה תָּמִיד לְמִסֵּר
 נַפְשִׁי עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּאַמֶּת, וּבְפָרְט בְּשַׁעַת קְרִיאַת שְׁמִיעַ וְתִפְלָה,

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תקנב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שיהי צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שְׁאֵזְכָה תָּמִיד לְהִתְפַּלֵּל וְלוֹמַר קְרִיאַת שְׁמַע בְּמִסִּירַת נַפְשׁ בְּאַמְתָּ, וְאֵזְכָה לְקַבֵּל בְּדַעְתִּי בְּרָצוֹן חֶזֶק בְּאַמְתָּ לְמִסַּר נַפְשִׁי לְמוֹת עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם, לְהִתְלַהֵב בְּשִׁלְהוּבֵינָה דְרַחֲמֵימוֹתָא וּלְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרֵי לְמִסַּר כָּל גּוּפִי וְנַפְשִׁי וּמְאֹדִי בְּשִׁבִיל לְקַדְּשׁ שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְעַל יְדֵי זֶה אֵזְכָה תָּמִיד לְהִתְפַּלֵּל בְּכּוֹנֵנָה גְדוּלָה בְּקַדְשָׁהּ וּבְטָהֳרָה בְּאַמְתָּ, לְהַכְנִים כָּל מַחִי וּמַחֲשַׁבְתִּי וְדַעְתִּי לְתוֹךְ דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, וּלְקַשֵּׁר הַמַּחֲשָׁבָה אֶל הַדְּבוּר בְּקַשֵּׁר אֲמִיץ וְחֶזֶק, וְלֹא אֹצִיא שׁוּם דְּבוּר שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּלֹא כּוֹנֵנָה חַס וְשְׁלוֹם, בְּאִפְסָן שְׁנֵי זְכוּת שְׁתַּשְׁעֵשְׁע עִם תְּפִלּוֹתֵינוּ תָּמִיד, וְיִהְיֶה לָךְ נַחַת רוּחַ וְשִׁעֲשׁוּעִים גְּדוֹלִים מִתְּפִלּוֹתֵינוּ וְיַעֲלוּ וְיִרְצוּ תְּפִלּוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ לְהִיּוֹת כְּתֹר עַל רֹאשְׁךָ וְתִשְׁפִּיעַ עָלֵינוּ חֲכָמָה וּבִינָה וְדַעַת וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּכָל מִינֵי יְשׁוּעוֹת וְתַפְתַּח אֶת לְבָנוּ בְּתַלְמוּד תּוֹרָתְךָ, וְנִזְכָּה לְהִבִּין הַיָּטִב בְּכָל מְקוֹם שְׁנִלְמוּד שָׁם וְתֹאִיר עֵינֵינוּ בְּמֵאֹר תּוֹרָתְךָ וְתַעֲזָרְנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ לְחַדְשׁ חַדוּשִׁים אֲמִתִּיִּים בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה וְתַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ הָאֲרָה נְפִלְאָה מִהַתּוֹרָה אֲשֶׁר אֲתִיד לְגַלּוֹת עַל יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ, כְּמוֹ שְׁכַת־טוֹב: "וְשִׁאֲבָתֶם מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה", וְתִרְגְּמוּ: וְתַקְבְּלוּן אֶלְפָן חֲדָת: